
De mens in Christus (slot)

J.G.Bulthuis

Het leven van de nieuwtestamentische gelovige dient zich geheel en al binnen de Christus af te spelen. In de Zoon is het leven. Alle aspecten van ons leven, de natuurlijke en de geestelijke, vinden hun bestaan in Hem. Niets zal zich meer buiten de Christus mogen bevinden of ontwikkelen. Zeker voor de gelovige in de eindtijd waar de leugen van de antichrist terrein wint, is het van groot belang onze positie in de Christus bewust en volledig in te nemen. En dit niet alleen voor ons persoonlijk behoud, maar zeker ook voor Hem die het voornemen van God – de wederoprichting aller dingen – ten uitvoer wil gaan brengen. Het zal de mens in Christus inspireren en motiveren om zich met volledige overgave aan Hem toe te wijden en zijn zaak te dienen. Een absolute noodzaak is dan het 'blijven in Hem'. Dit artikel zal daar enkele gedachten over weergeven.

Voorwaarde

Om met vrucht de weg van de Heer te kunnen bewandelen, zal men zich moeten houden aan de voorwaarde van het 'blijven in Hem'. Het woord voorwaarde heeft bij sommigen de bijmaak van eis, tegenprestatie, geschiktheid en onplezierige plicht. Dat is echter nooit de opzet van de God der liefde. Het evangelie van zijn Zoon is juist licht en diens juk zacht. Jezus gebruikt zelf nog al eens het voorwaardelijke voegwoord 'indien'. Daar geeft Hij een geestelijke wetmatigheid mee aan. Zoals een boer slechts oogsten kan, nadat hij eerst z'n land bewerkt en bezaaid heeft, zo kan de gelovige in geestelijk opzicht oogsten als hij in Christus blijft (Gal.6:8).

Ruimte

Het blijven in Hem staat garant voor de naderende openbaring van Hem in ons (Joh.15:5b). De voorwaarde van het blijven in Hem is dus geen beperking, maar de enige mogelijkheid voor de gelovige om het begeerde einddoel des geloofs te bereiken. Het in Hem zijn en blijven – of de smalle weg vervolgen – is nooit een inperking van ons leven. Dat wil de boze ons laten geloven. Hij haat het dat God alles van zijn plan verwerkelijk binnen de gerechtigheid. Aangezien hijzelf daar niet in past en niet in wil passen, doet hij Gods aanpak de mens voorkomen als beknotting. De leugen van de zogenaamde beperking had hij al in het paradijs in de bek: "Je mag zeker niet van enige boom eten?" (Gen.3:1). Jezus sprak echter: "Ik ben gekomen, opdat jullie leven hebben en overvloed" (Joh.10:10b).

Daar de Christus onbepert is in liefde, mogelijkheden, wijsheid, energie, bekwaamheid, creativiteit, originaliteit, zegeningen en gaven voor een ieder die in Hem gelooft, is het blijven in Hem een waar feest en wekt een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde (1 Petr.1:8b). De ruimte in Hem biedt aan iedere gelovige volledige gelegenheid om zichzelf te worden en te blijven met al zijn persoonlijke specifieke eigenschappen. Alle dingen zijn in Hem mogelijk. Dat is eeuwig leven!

Snoeien

In Johannes 15:1-8 staat de prachtige gelijkenis over de wijnstok en de ranken. Is er een beter beeld denkbaar over het blijven in Hem dan dit? De voorwaarde dat een rank aan de wijnstok zal moeten blijven om saprijke druiven voort te kunnen brengen, wordt toch door niemand als een beperking voor die rank gezien. Dat is een logische konsekwentie. Wel vinden sommigen het daarbij diep in hun hart jammer, dat de landman met een snoeimes rondgaat (vers 2). Menige prediker heeft over dit aspekt van de gelijkenis een donderpreek gehouden: "De beuk zal er bij u in moeten – er is immers in de mens van alles wat niet deugt – dus snoeien geblazen – en dat doet pijn...". Deze en dergelijke stichtelijkheden hebben in de praktijk weinig

Heiliging

of geen resultaat opgeleverd. Eerder een tegengesteld gevolg, namelijk vrees, en daardoor een zekere afstandelijke opstelling inzake een duidelijke en openlijke doorbraak van het persoonlijk geestelijke leven.

Het zal ons toch duidelijk moeten zijn dat de liefdevolle Vader zo nooit rondgaat in zijn wijngaard.

Allereerst is het een kinderlijke en foutieve konklusie om het afknippen van stukjes wijnrank door de landman over te plaatsen in de sfeer van 'pijn'. Zoals het pijn doet als men zich in de vingers snijdt of knipt. Planten voelen geen pijn, dus heeft de Heer dit in zijn gelijkenis niet willen aangeven.

Ten tweede wordt er niets van onszelf weggesneden. Een fundamenteel principe van het nieuwe verbond is de verlossing van de boze geesten, van hun werken en van alles wat zij ons verkeerd hebben aangeleerd (bv. Mat.6:13a; Luc.1:71,74; 1 Joh.3:8b).

In de dagelijkse wandel van de gelovige betekent dit bevrijding van gebondenheden en soms van herhaalde aanrandingen door demonen. Gevolgd door genezing van het beschadigde en vernieuwing door opvoeding met het woord Gods. Paulus vat dit soms samen met de uitdrukking: de oude mens afleggen en de nieuwe aantrekken (bv. Rom.13:14; Kol.3:9,10). Heiligen houdt namelijk een dubbel gebeuren in: de verwijdering van het kwade, verkeerde en zieke, en het aanbrengen van het goede, normale en gezonde. Dat kan alleen tot stand komen binnen de Christus en door middel van zijn evangelie van het Koninkrijk der hemelen.

Juist wat niet van ons zelf is en niet bij ons hoort, maar afkomstig uit het rijk der duisternis, zal weggedaan moeten worden. Snoeien is levensheiliging door verlossing en herstel. En dat doet geen pijn, maar geeft opluchting, vrede, blijdschap, gezondheid en dank. Het stond ons immers in de weg en bemoeilijkte ons bestaan. In die toestand was vrucht dragen voor velen een moeizaam waar te maken proces.

Snoeien loopt parallel met de in het vorige studieblad besproken zelfverloochening. Kortweg dus een definitief afstand doen van alles wat niet van de Christus is

---

Verdorren

en een definitief in bezit nemen van alles wat wel van de Christus is. De belofte – de geestelijke wetmatigheid – volgt als vanzelf: gij zult veel vrucht dragen (vers 5a).

Een andere wetmatigheid treedt in werking als de mens buitengeworpen raakt, buiten de Christus komt te staan (vers 6). Het is in dit negatieve geval natuurlijk weer de vijand die de mens daar tracht te brengen (Joh.10:10a). Door misleiding, verleiding, verleugening en pressie probeert hij de mens uit zijn plaats in de Christus weg te halen. Het in Christus zijn sluit voor ons, die nog in het vlees op deze aarde verkeren, niet uit dat wij aangevallen kunnen worden door de briesende en verscheurende leeuw. Dat houdt pas op wanneer we ontslapen zijn in Hem. Afvallen van het geloof, tijdelijk of voorgoed, gedeeltelijk of volledig is mogelijk. Uiteraard is de gelovige daarbij betrokken en in een bepaalde mate medeschuldig. Die maat weet de Heer (1 Kor. 4:3-5). Wij zullen uiterst voorzichtig en barmhartig met de beoordeling daarvan om dienen te gaan (Gal.6:1). Steeds weer uitgaande van die heerlijke genadegave van de verzoening, zetten we ons in om – waar maar mogelijk – allen te behouden.

Het buitengeworpen worden en beginnen te verdorren is in ieder geval geen 'straf' van God. Wel wordt hier uitgelegd dat buiten de Christus geen leven is. Integendeel, daar begint juist de afbraak. Begrijpelijk dat vrucht dragen daar onmogelijk is. De grondgedachte, het oergegeven van God voor de mens is en blijft: Wie de Zoon heeft, heeft het leven. Wie de Zoon van God niet heeft – door het wetteloos worden van de duivel en zijn gevallen engelen in de mensheid – heeft het leven niet (1 Joh.5:12). Dit leert de Heer zijn volgelingen niet om hen schrik aan te jagen of te dreigen met doem. Maar zoals God een gruwel heeft van èn wezensvreemd is aan de ongerechtigheid, de duisternis, de dood e.d., hoopt Hij dienaangaande op eenzelfde instelling van de mens. Dit vanuit de liefde tot de waarheid, tot het leven en tot de werkelijkheid van Christus.

Vrucht dragen

Het is de Heer zèlf die meerdere malen zijn volgelingen

De vruchten

voorhoudt om in Hem te blijven. In Johannes 15 komt dit wel heel duidelijk tot uitdrukking. Het in Hem blijven blijkt de voorwaarde te zijn voor vrucht dragen, en daar gaat het bij God om. De mens in Christus bezit daar alle mogelijkheden voor. De Vader is verheerlijkt als wij veel vrucht dragen (vers 8a). Zó is de gelovige een werkelijke discipel van Jezus.

Onder vrucht dragen wordt verstaan het openbaren van goddelijk leven in de dagelijkse wandel. Paulus omschrijft het met: in de gestalte Gods zijnde (Fil.2:6a). Hiertoe is de mens geschapen en in de Christus gekomen, om goede werken te doen die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen (Ef.2:10). De Heer heeft optimaal in de goddelijke natuur gedeeld en in alles God geopenbaard. Zo levende heeft Hij ons de Vader doen kennen. Deze heeft Zich immers in de mensheid een lichaam bereid om zijn veelkleurige wijsheid te tonen. Indien de mens zo eveneens leeft, blijkt dat hij het gelukkigst is en aan zijn menszijn de hoogste waarde toekent.

Eerder is in het Studieblad al het een en ander geschreven over de vruchten die wij mogen en kunnen voortbrengen. Zie hiervoor bv. Stb. 26, 27 en 32. Samenvattend kunnen we stellen dat vruchten dié gedragingen en activiteiten zijn die naar buiten treden, dus door de ons omringende wereld opgemerkt kunnen worden. Kernwoorden daarvan zijn: de gezindheid en de werken van Jezus. Schriftplaatsen zijn o.a.: Marc.16:15-18; Rom.12:6-21; 1 Kor.12:7-11; Gal.5:22; Ef.4:25-32; enz.

Naast de openbaring van het goddelijke leven, vormen de vruchten mede een dienstbetoon aan de naaste(n). Allereerst in de (plaatselijke) gemeente van Jezus Christus en voorts aan allen (2 Petr.1:7). Om alle dingen weder op te richten onder leiding van de Christus is er nog heel veel werk te verrichten. Welke vreugde bereiden wij de Vader, indien we ons leven daartoe inzetten. Het zou het mooiste gebaar vormen van onze wederliefde tot Hem, een daad zijn van werkelijke acceptatie van diens plan. Wie zijn behoud begrijpt en zijn plaats in de Christus inneemt, behoort tot Gods uitverkoren geslacht, tot zijn koninklijk priesterschap, tot de heilige

---

In Hem blijven

natie Hem ten eigendom, om zijn grote daden te verkondigen... (1 Petr.2:9).

Deze uitdrukking staat voor het 'vandaag zijn en doen als Jezus' door de gelovige naar de maat van zijn geestelijke groei. Dit laatste betekent dat de wandel in het licht niet beneden je kunnen dient te verlopen, maar ook niet je krachten te boven mag gaan. Bijbelse uitspraken die in deze richting wijzen zijn bv.: Hoewel gij naar de tijd gerekend leraars behoort te zijn... (Hebr.5:12a) en: Koestert geen gedachten hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid naar de mate van je geloof... (Rom.12:3).

Om aan het een en ander met blijdschap en ontspannenheid te kunnen voldoen, is er de 'voorwaarde' van het blijven in Hem. De bijbel reikt verschillende adviezen aan die hieronder volgen.

Het begin van verzekerdheid

In Hebreëen 3:14 staat: Want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwrikt vasthouden. Onze verzekerdheid is de realiteit van de nieuwe schepping in Christus. Het begin daarvan wordt door het leggen van de fundamente des geloofs concreet gemaakt (Hebr.6:1). Te weten: bekering en geloof in God d.m.v. ons getuigenis daarvan in de waterdoop en Gods antwoord erop door de Geestesdoop, het begin van onze verlossing en herstel door handoplegging in de naam van Jezus, het definitief bevrijd zijn uit de macht van Dood en Satan door onze innerlijke opstanding en een eeuwig doorgaande scheiding (=oordeel) van het rijk der duisternis. Blijven wij dit geloven, belijden en ons leven ernaar richten, dan houdt dit ons 'in Christus'.

Het Woord

Paulus raadt in Kolossenzen 2:19 de gelovigen aan zich te houden aan het hoofd – Christus – waaruit het gehele lichaam – de gemeente – zijn goddelijke wasdom ontvangt. Je houden aan iemand betekent op zijn woorden afgaan en daar trouw naar handelen. Johannes schrijft, dat, wat ons betreft, in ons moet blijven wat wij van den beginne gehoord hebben en dat is het woord Gods

---

(1 Joh.2:7b,24; 3:24a). Daarom zal het woord centraal staan in ons leven en in onze gemeente.

De Meester ging hierin duidelijk voor: "De woorden die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven" (Joh.17:8a). Hij bracht dagelijks zijn discipelen het woord Gods bij (Mat.26:55b). Hij belooft ons dat door het bewaren van zijn woord Hij Zichzelf aan ons persoonlijk zal openbaren (Joh.14:21).

Ten overvloede zij vermeld dat met bewaren niet een geheugentechniek bedoeld wordt, maar een daadwerkelijk leven naar het woord. Dit is mogelijk door inzicht, geloof en liefde in de waarheid. Het woord dient vlees te worden in ons. Vandaar het belang om een oor te hebben dat hoort wat de Geest tot de gemeente spreekt. Jezus verkondigt ons immers door de Geest wat in en van Hemzelf is, omdat Hij lichamen niet meer in ons midden is (Joh.16:12-15).

Gemeenschap

Volgens 1 Korintiërs 1:9 zijn wij door God geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, de Heer. Dit betekent een dagelijkse omgang met Hem. Zacharia noemt dat heilzaam overleg (Zach.6:13b). Het is een steeds weer bedacht zijn op de dingen Gods (Kol.3:2), een voortdurend gesprek, gebed (1 Tes.5:17), het offer van onze lippen in dankbetuigingen, lof en aanbidding (Kol.3:16). Zo zijn wij onafgebroken op Hem gericht. De psalmist zegt: "Mijn ogen zijn bestendig op de Here" (Ps.25:15). Je houdt te allen tijde en overal rekening met Hem. Van Hem zullen dan woorden uitgaan ten leven (Dan.9:23a) en leiding in het geloof (1 Tim.1:4b).

Onderhouden

Tijdens zijn afscheid draagt Jezus zijn discipelen op om de volkeren te leren onderhouden al wat Hij bevolen heeft (Mat.28:19c). Het onderhouden is altijd het einddoel van alle lering en voorbeeld. Paulus schrijft: "Wat u geleerd en overgeleverd is, wat gij van mij gehoord en gezien hebt, brengt dat in toepassing en de God des vredes zal met u zijn" (Fil.4:9). In Jezus blijven wordt wel heel reëel en concreet als de christen per dag zo weet te leven en te handelen als Hij zelf deed. Het 'zijn in deze wereld gelijk Hij is' uit 1 Johannes 3:17b wordt dan al doende werkelijkheid.

Gevolgen

In deze oefeningen speelt de gemeente een grote rol. Onderlinge bemoediging, korrektie en ondersteuning scherp het zicht op de eigenlijke bedoelingen van het leven voor de mens in Christus. Het sterkt de volharding. De oudsten en de door God gegeven ambten zullen vooraan gaan (Ef.4:11,12; 1 Petr.5:1-4). Paulus durft zijn lezers op te roepen hem na te volgen, gelijk hij Christus navolgde (1 Kor.11:1). En volgen is een daad in de zichtbare wereld die voortvloeit uit een volgen met het hart in de hemel.

De mens in Christus opent door het blijven in Hem vele heerlijke mogelijkheden en zegeningen. Het kunnen vrucht dragen voor God werd al eerder genoemd.

Een tweede zegen is de overwinning op de zonde. In 1 Johannes 3:6 schrijft de apostel: "Een ieder die in Hem blijft, zondigt niet". Zonde is mensdodend. De genade die God ons in Christus geeft is leven, eeuwig leven. In Hem blijven is als een verblijf in een sterke toren; de rechtvaardige ijlt daarheen en is onaantastbaar (naar Spr.18:10). Wie zich verdiept in het Christusleven, niet als een vergeetachtig hoorder doch als een werkelijk dader, zal zalig zijn in zijn doen (Jac.1:25).

Een derde zegen is toename van vrijmoedigheid. Wie in Hem blijft, heeft, als Hij geopenbaard zal worden, vrijmoedigheid en zal bij zijn komst niet beschaamd staan. De komst van Jezus is immers in eerste instantie zijn aanwezigheid en openbaring van volheid **IN** ons (2 Tes.1:10a). Om dat aan te kunnen, om daarmee om te kunnen gaan en uit te kunnen dragen, is veel vrijmoedigheid nodig in geloof en daadkracht. Onzekerheid, twijfel, onwennigheid, schuchterheid, schaamte en vrees dienen dan volledig uitgebannen te zijn. Dit wordt mogelijk door een gestadig en volhardend blijven in Hem. Daarin ligt immers ook een geweldige training tot zoonchap.

Als vierde zegen wijst de bijbel ons op de 'totaal verhooring'. Dat is voor velen een aantrekkelijk gegeven. Jezus zegt in Johannes 15:7: "Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het

---

zal u geworden". In 1 Johannes 3:21,22 herhaalt de schrijver deze woorden van Jezus aldus: "Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God, en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor zijn aangezicht". Hier openen zich onbeperkte mogelijkheden. Zo wil God het ook voor de mens in Christus. Hij wil en zal ons met de Christus alle dingen schenken (Rom.8:32). Dit is zijn liefde voor ons en deze liefde roept ons op: "Blijft in Mij, gelijk Ik in u!" (Joh.15:3b).

Slot

De mens in Christus is een zeker mens. Zeker door wat God over die positie en plaats in de Zoon heeft uitgesproken. Die situatie is de werkelijkheid, is de waarheid. De mens die door liefde, geloof en overgave zich aan de Christus toevertrouwt, zal nooit beschaamd uitkomen. Het goede werk dat door die Christus in hem is begonnen, wordt ten einde toe voortgezet. Er kunnen korte tijden van lijden zijn, maar zeker is dat wie in Hem blijft, absoluut gegrondvest, gesterkt, bevestigd en volmaakt zal worden (1 Petr.5:10). Hij die het beloofd heeft, zal het doen (1 Tes.5:34,24). Het is door die zekerheid dat Petrus ons voor houdt: "Gij bereikt het einddoel des geloofs, de zaligheid der zielen" (1 Petr.1:9). Dat staat vast!

Met dit zekere vooruitzicht dat heel ons hart en leven vervult, gaan we zonder omzien voort, de hand aan de ploeg. Wat we zaaien van zijn volheid, zullen we als eersten oogsten in volheid.